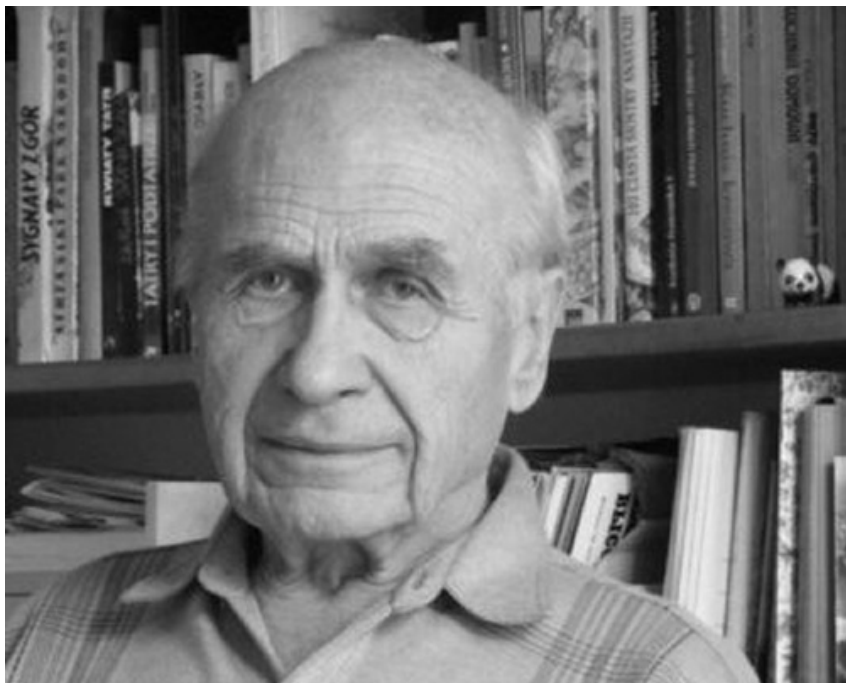

Pożegnanie inż. Andrzeja Kardymowicza

#Lotnictwo cywilne 6 października 2015

Dzisiaj w Warszawie, na cmentarzu przy ul. Wałbrzyskiej, odbył się pogrzeb ś. p. inż. Andrzeja Kardymowicza.

Andrzej Kardymowicz urodził się w Wilnie, 3 września 1937. W 1945 wraz z rodzicami przyjechał do Torunia, a po 4 latach przeniósł się do Warszawy. Tam w 1954 rozpoczął studia na Wydziale Lotniczym Politechniki Warszawskiej, które ukończył w 1960, otrzymując tytuł magistra inżyniera lotnictwa, specjalność budowa płatowców.

W październiku tego samego roku inż. Kardymowicz podjął pracę w WSK Okęcie w Warszawie, w Biurze Konstrukcyjnym, kierowanym przez prof. Franciszka Misztala i Leszka Dulębę. Pracował tam przy samolotach PZL-104 Wilga i MD-12, kolejno na stanowisku starszego konstruktora, kierownika sekcji i zastępcy kierownika działu obliczeń, zajmując się zagadnieniami obliczeń i prób, w szczególności analizy rozkładu sił wewnętrznych w konstrukcji samolotu, przebiegów dynamicznych (wejściem w podmuch) oraz osiągam, statecznością i aerodynamiką samolotu. W pracach tych inż. Andrzej Kardymowicz jako jeden z pierwszych wykorzystywał komputery.

Wraz z inż. Andrzejem Frydrychewiczem opracował w latach 1960. projekt wstępny samolotu akrobacyjnego nowej generacji, o symetrycznym profilu skrzydła, Harnaś. Koncepcja ta nie znalazła uznania u decydentów, ale te same założenia dziś stanowią kanon samolotu akrobacyjnego. Czynnie uczestniczył w opracowaniu projektów nowych samolotów rolniczych PZL-106 Kruk 65, PZL-110 Kruk 2T i kolejnych

modyfikacji PZL-104, a także w pracach nad samolotem rolniczym PZL M-14.

Od 1970 powrócił do Centrum Naukowo-Produkcyjnego Samolotów Lekkich na Okęciu, gdzie pracował na stanowiskach Zastępcy Głównego Konstruktora i Głównego Specjalisty do spraw obliczeń i certyfikacji. W 1973 uczestniczył, jako specjalista w dziedzinie wytrzymałości konstrukcji, w pracach polsko-jugosłowiańskiej grupy nad projektem samolotu sportowego o oznaczeniu M10/M11 (UTVA-75).

W latach 1974-1976 organizował laboratorium do badań zmęczeniowych konstrukcji lotniczych w WSK-Okęcie, a w latach 1975-1978 uczestniczył we współpracy z Aérospatiale przy uruchomieniu licencyjnej produkcji samolotu Socata Rallye 100ST, znanego w Polsce jako PZL-110 Koliber.

W 1982-1983 na czele grupy inżynierów i techników zajmował się zabudową polskiego silnika ASz-62IR w samolocie De Havilland DHC-3 Otter i uczestniczył w zabudowie silnika PZL-3S w samolocie De Havilland DHC-2 Beaver, włącznie z certyfikacją przebudowanych samolotów w Kanadzie. W latach 1978-1987 prowadził certyfikację samolotów produkowanych przez WSK PZL Okęcie w krajach Europy oraz w Kanadzie i USA.

W 1988 inż. Andrzej Kardymowicz przeszedł do pracy w Dziale Badań w Locie WSK PZL Okęcie. Jako specjalista do spraw prób i certyfikacji zajmował się opracowaniem programów dla analizy wyników prób w locie, redukcji pomiarów osiągow do Atmosfery Wzorcowej, a także programów do identyfikacji charakterystyk aerodynamicznych samolotu i zespołu napędowego na podstawie wyników prób w locie.

Od 1964 był członkiem Okręgowej Komisji Badania Wypadków Lotniczych, a w latach 1992-2002 – Główniej Komisji Badania Wypadków Lotniczych. W latach 1973-1992 pracował jako redaktor w redakcji miesięcznika Technika Lotnicza i Astronautyczna, gdzie prowadził dział projektowania samolotów i pomocy konstrukcyjnych. Za działalność tę uzyskał w 1979 Srebrną odznakę Honorową SIMP, a w 1987 – Złotą.

Od 1989 do 1997 pracował na pół etatu w Głównym Inspektoracie Lotnictwa Cywilnego, gdzie w IKCSP zajmował się zagadnieniami zdatności do lotu konstrukcji lotniczych (samolotów, śmigłowców i szybowców) i certyfikacją zagranicznych statków powietrznych. W 1997 przeszedł do pracy w GILC-IKCSP, gdzie objął kierownictwo Zespołu Certyfikacji. Od 1995 był z ramienia GILC, a potem Urzędu Lotnictwa Cywilnego, członkiem Grupy Studialnej przepisów JAR-23, dotyczących samolotów lekkich, powołanej przez JAA. Uczestniczył w przekładach licznych zbiorów przepisów JAR na język polski oraz w pracach Komisji, która w IKCSP zajmowała się ustalaniem polskiej terminologii z zakresu przepisów budowy statków powietrznych i zdatności do lotu.

Za pracę w Głównej Komisji Badania Wypadków Lotniczych inż. Andrzej Kardymowicz otrzymał w 2000 Honorową Odznakę *Zasłużony dla Transportu RP*. W GILC / ULC pracował na pełnym etacie do 2004, do czasu przejścia na emeryturę. Następnie podjął pracę w ULC, w Zespole Certyfikacji IKCSP, na pół etatu, jako ekspert.

Inż. Andrzej Kardymowicz zmarł nagle, 29 września, podczas pełnienia obowiązków służbowych.

© Wszelkie prawa zastrzeżone, 2007-2025 Altair Agencja Lotnicza Sp. z o. o